

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 listopada 1954 r.

Nr 50

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 255 — z dnia 26 października 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej 421
- 256 — z dnia 26 października 1954 r. w sprawie karania przez Państwową Inspekcję Gazowniczą za naruszenie przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu 423

ROZPORZĄDZENIE

- 257 — Ministra Leśnictwa z dnia 25 października 1954 r. w sprawie obrotu zwierzyną łowną żywą oraz ubitą 424

255

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 października 1954 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3 i art. 4 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (Dz. U. Nr 10, poz. 101) oraz art. 23 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organami Ministra Finansów w zakresie kontroli i rewizji finansowej są:

- 1) Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny w Ministerstwie Finansów;
- 2) inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

2. Na czele Głównego Inspektoratu Kontrolno-Rewizyjnego w Ministerstwie Finansów stoi Główny Inspektor Kontroli Finansowej.

3. Na czele inspektoratu kontrolno-rewizyjnego przy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) stoi wojewódzki inspektor kontroli finansowej.

§ 2. Organizację wewnętrzną Głównego Inspektoratu Kontrolno-Rewizyjnego określa regulamin organizacyjny Ministerstwa Finansów.

§ 3. 1. W skład inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) wchodzi:

- 1) grupa inspektorów do przeprowadzania kontroli i rewizji finansowej;
- 2) rejonowe delegatury;
- 3) referat administracyjno-budżetowy.

2. Minister Finansów ustala terytorialny i rzeczowy zakres działania oraz siedziby rejonowych delegatur (ust. 1 pkt 2).

§ 4. 1. Minister Finansów powołuje i zwalnia pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych.

2. Minister Finansów może przenieść swoje uprawnienia, o których mowa w ust. 1, na Głównego Inspektora Kontroli Finansowej oraz wojewódzkich inspektorów kontroli finansowej z wyjątkiem uprawnień w zakresie powoływania i zwalniania pracowników Głównego In-

spektoratu Kontrolno-Rewizyjnego oraz wojewódzkich inspektorów kontroli finansowej.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) są uprawnione do występowania z umotywowanymi wnioskami o odwołanie lub zwolnienie inspektorów kontroli finansowej.

§ 5. Płace i wydatki rzeczowo-administracyjne inspektoratów kontrolno-rewizyjnych pokrywane są z budżetu centralnego.

§ 6. Do zadań inspektoratów kontrolno-rewizyjnych należy kontrola i rewizja finansowa jednostek budżetowych i jednostek gospodarki uspołecznionej, a w szczególności:

- 1) kontrola przestrzegania przez organy administracji państwowej i instytucje państwowe przepisów w zakresie opracowywania budżetów;
- 2) kontrola przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie wykonywania budżetu centralnego i budżetów terenowych przez jednostki budżetowe w szczególności kontrola i rewizja prawidłowego wydatkowania oraz oszczędnego i prawidłowego wydatkowania środków budżetowych i środków specjalnych, przestrzegania etatów, stawek i funduszu płac, kontrola i rewizja zapasów towarowo-materiałowych oraz ochrony mienia społecznego;
- 3) kontrola przestrzegania dyscypliny finansowej przez jednostki gospodarki uspołecznionej, w szczególności kontrola i rewizja finansowa prawidłowego i terminowego wykonywania zobowiązań wobec budżetu Państwa, wykonywania planów w zakresie finansowym, kontrola i rewizja zapasów towarowo-materiałowych i ochrony mienia społecznego;
- 4) kontrola wykorzystywania przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz instytucje i organizacje społeczne środków z budżetu Państwa;
- 5) kontrola działalności głównych (starszych) księgowych pod względem wykonywania przez nich uprawnień i obowiązków w zakresie przestrzegania dyscypliny finansowej oraz kontrola działalności księgowych rewidentów w zakresie wykonywania przez nich rewizji finansowej;

- 6) kontrola banków w zakresie kasowej obsługi budżetu Państwa, finansowania i bankowej kontroli jednostek gospodarki społecznej;
- 7) kontrola wydziałów i referatów finansowych prezydów rad narodowych w zakresie sprawowania nadzoru nad wykonywaniem budżetu Państwa

§ 7. 1. W celu wykonania zadań określonych w § 6 inspektoraty kontrolno-rewizyjne są uprawnione:

- 1) do przeprowadzania rewizji finansowej, a w szczególności sprawdzania stanu gotówki, papierów wartościowych, depozytów rzeczowych, zapasów towarowo-materiałowych, dokumentów płatniczych i kasowych, zapisów księgowych, bilansów, planów, zestawień, jak również wszelkich innych aktów i dokumentów dotyczących gospodarki finansowej kontrolowanej jednostki;
- 2) do żądania od jednostek kontrolowanych udzielania wszelkich wyjaśnień i informacji w sprawach objętych zakresem działania inspektoratów kontrolno-rewizyjnych;
- 3) do wstępu do pomieszczeń służbowych i magazynów kontrolowanej jednostki;
- 4) do zabezpieczania dokumentów związanych z przestępstwami wykrytymi przez inspektoraty kontrolno-rewizyjne;
- 5) do wglądu do materiałów pokontrolnych i porewizyjnych znajdujących się w jednostce kontrolowanej.

2. Na wgląd do dokumentów i akt zakwalifikowanych jako tajne kontrolujący powinien posiadać zezwolenie Ministra Finansów lub osoby przez niego upoważnionej.

§ 8. 1. Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny przeprowadza kontrolę i rewizję finansową:

- 1) ministerstw, centralnych urzędów oraz central banków, zakładów ubezpieczeń i instytucji;
- 2) przedsiębiorstw objętych budżetem centralnym, które określi Minister Finansów;
- 3) wydziałów finansowych prezydów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

2. Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny nie przeprowadza kontroli i rewizji finansowej w Ministerstwie Finansów.

3. Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny sprawuje nadzór nad działalnością inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 9. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) przeprowadzają kontrolę i rewizję finansową:

- 1) urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw objętych budżetem centralnym, a działających na terenie województwa (m. st. Warszawy i m. Łodzi) z wyjątkiem wymienionych w § 8 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) wydziałów (referatów) prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) z wyjątkiem wydziału finansowego tego prezydium;
- 3) wydziałów (referatów) prezydów powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty;
- 4) prezydów gromadzkich rad narodowych, prezydów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów i prezydów rad narodowych osiedli;
- 5) urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw objętych budżetami rad narodowych, o których mowa w pkt 2—4;

- 6) oddziałów banków oraz dyrekcji wojewódzkich i inspektoratów Państwowego Zakładu Ubezpieczeń;
- 7) innych jednostek gospodarki społecznej, które określi Minister Finansów.

§ 10. Główny Inspektorat Kontrolno-Rewizyjny może kontrolować jednostki objęte właściwością inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) oraz zlecać tym inspektoratom dokonanie kontroli i rewizji finansowej jednostek objętych jego zakresem działania, z wyjątkiem ministerstw i centralnych urzędów oraz central banków, zakładów ubezpieczeń i instytucji.

§ 11. 1. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne (§ 1) kierują się w swej działalności zarządzeniami i instrukcjami Ministra Finansów, a w zakresie kontroli jednostek objętych budżetami terenowymi inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) kierują się ponadto wskazaniem i zleceniami tych prezydów.

2. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne uwzględniają przy planowaniu kontroli i rewizji finansowej wnioski prezydów rad narodowych.

3. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) uzgadniają plany kontroli i rewizji jednostek objętych budżetami terenowymi z prezydium tych rad.

4. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) mogą zlecać działającym przy nich inspektoratom kontrolno-rewizyjnym przeprowadzenie pozaplanowych kontroli i rewizji finansowych jednostek objętych budżetami terenowymi.

5. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne przy prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) składają prezydium tych rad sprawozdania ze swej działalności w zakresie kontroli i rewizji finansowej jednostek objętych budżetami terenowymi i udzielają im w tym zakresie wszelkich wyjaśnień.

6. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) mogą delegować swych przedstawicieli do współdziałania w kontroli i rewizji finansowej przeprowadzanej przez inspektoraty kontrolno-rewizyjne.

§ 12. Jeżeli w toku kontroli i rewizji finansowej w związku z jej ustaleniami zajdzie konieczność wydania doraźnych zarządzeń, jednostka kontrolowana lub jednostka nadrzędna obowiązana jest na wniosek kontrolującego wydać te zarządzenia lub wskazać przyczyny ich niewydania.

§ 13. 1. Inspektoraty kontrolno-rewizyjne zawiadamiają o wynikach kontroli i rewizji finansowej jednostkę nadrzędną nad jednostką kontrolowaną lub jednostkę kontrolowaną stawiając wnioski o usunięcie stwierdzonych uchybień.

2. W przypadku ujawnienia w toku kontroli i rewizji finansowej przestępstwa inspektorat kontrolno-rewizyjny zawiadamia o tym właściwy organ prokuratury.

§ 14. Jednostka, którą zawiadomiono o wynikach kontroli i rewizji finansowej (§ 13 ust. 1), obowiązana jest wydać w ciągu miesiąca zarządzenia pokontrolne, mające na celu usunięcie stwierdzonych uchybień i poprawę pracy jednostki kontrolowanej, oraz przelać równocześnie inspektoratowi kontrolno-rewizyjnemu, który zawiadomił o wynikach kontroli, odpis wydanych zarządzeń lub zawiadomić go o przeszkodach w wydaniu tych zarządzeń.

§ 15. Minister Finansów ustali w porozumieniu z Ministrem Kontroli Państwowej i za zgodą Prezesa Rady Ministrów zasady współpracy inspektoratów kontrolno-rewizyjnych z księgowymi rewidentami.

§ 16. Minister Finansów określi w porozumieniu z Ministrem Kontroli Państwowej i za zgodą Prezesa Rady Ministrów tryb i organizację pracy inspektoratów kontrolno-rewizyjnych.

§ 17. 1. Do zakresu działania inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (§ 1) nie należą sprawy kontroli i rewizji finansowej w jednostkach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Spraw Zagranicznych i Kontroli Państwowej oraz w jednostkach gospodarczych podległych innym ministrom, które określi Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Minister Finansów określi za zgodą Prezesa Rady Ministrów organy kontroli i rewizji finansowej oraz zakres ich działania w odniesieniu:

- 1) do jednostek, instytucji i przedsiębiorstw podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Zagranicznych — w porozumieniu z właściwym ministrem i Ministrem Kontroli Państwowej;

2) do instytucji i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego — w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego i Ministrem Kontroli Państwowej;

3) do pozostałych jednostek gospodarczych, o których mowa w ust. 1 — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Kontroli Państwowej.

§ 18. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej (Dz. U. Nr 8, poz. 61).

2. Do czasu wydania przepisów na podstawie § 16 zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, Ministrowi Kontroli Państwowej i wszystkim ministrom.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

256

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 października 1954 r.

w sprawie karania przez Państwową Inspekcję Gazowniczą za naruszenie przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu.

Na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia artykuły oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84).

§ 2. 1. Państwowa Inspekcja Gazownicza wydaje orzeczenia o karze określonej w art. 8 ust. 1 na podstawie protokołu organu przeprowadzającego kontrolę.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki kontrolowanej;
- 2) nazwisko, imię, stanowisko i adres osoby obwinionej o naruszenie przepisów (nakazów, zakazów);
- 3) wskazanie przepisów (nakazów, zakazów), które zostały naruszone;
- 4) dokładny opis wykroczenia i okoliczności, w których wykroczenie zostało popełnione;
- 5) treść wyjaśnień udzielonych przez osobę obwinioną, a w razie potrzeby — treść wyjaśnień innych osób;
- 6) podpis organu Państwowej Inspekcji Gazowniczej, który sporządził protokół.

§ 3. Państwowa Inspekcja Gazownicza może, gdy stan sprawy tego wymaga, zażądać od obwinionych, od przedstawicieli kontrolowanych zakładów przemysłowych lub jednostek nadzorujących dodatkowych wyjaśnień, przesłuchiwać świadków i biegłych, a także wyznaczyć rozprawę.

§ 4. Przy wymiarze kary należy rozważyć społeczną szkodliwość czynu, okoliczności, w jakich czyn został popełniony, oraz dotychczasowe zachowanie się obwinionego i wysokość jego wynagrodzenia.

§ 5. 1. Od orzeczenia wydanego przez Państwową Inspekcję Gazowniczą osoba ukarana może w terminie dni 14 od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem wnieść odwołanie.

2. Odwołanie powinno być złożone za pośrednictwem Państwowej Inspekcji Gazowniczej.

§ 6. Orzeczenie Państwowej Inspekcji Gazowniczej, od którego nie wniesiono odwołania, oraz orzeczenie zapadłe wskutek wniesionego odwołania jest prawomocne.

§ 7. Kary wymierzone prawomocnym orzeczeniem podlegają ściągnięciu na dochód budżetu Państwa w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 8. Odpis każdego prawomocnego orzeczenia przesyła się do wiadomości jednostki nadzorującej zakład przemysłowy, w którym stwierdzono wykroczenie.

§ 9. Do postępowania w sprawach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu administracyjnym, chyba że rozporządzenie to stanowi inaczej.

§ 10. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz do funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego.

2. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej oraz funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego odpowiadają za wykroczenia określone w art. 8 ust. 1 w trybie dyscyplinarnym.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się zainteresowanym ministrom.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*